

B. Tóth Klári

SZÍNTÁNC

Hová tűntetek régi színeim
meddig kell még elmerülnöm
a szürkesség purgatóriumában
Ha magamra teríthetném
a pineák zöldjét-ezüstjét
rododendronok aranyló bíborát
mint Athéné fenséges vállára
az aranyszállal hímzett peploszt

Panathénaia éltesd a színt
a világ hőfokát – táncoljátok körbe
ti karcsú szüzek fényarcú leányok
dobbanjon a láb rengjen a csípő
dob ritmusára keringjen a tánc
libbenjen a tarka lepel szórjátok hát
széjjel fiatalságotok szirmai
borítsák be a kopár sziklaszirteket
kőszáli kecskék lábnyomait
tüskés-bozótos patakmedreket

röppenjetez hát magasba
világszép holdarcú leányok
érintsétek a szivárvány ívét
játszva-táncolva göngyölödjetez
színjátászó fátylába csusszanjatez
le e mennyei csúszdán
erre a színevesztett Földre

adjátok vissza a színeket
világszép éjszemű leányok
lábaitok előtt hajoljanak meg
a mirtuszok isteni papnők
mannakörisek borítsanak árnyat
fejetezre – táncoljátok vissza
a színeket Athéné leányai
a világ szürke falára
betűkkel pótolta repedéseire
pergamenbőröm megsárgult
rétegeire áradjon újra
hétarcú isteni fény

2010. szeptember